

[Klaus Hækkerup]

indsats. Det er op til Folketinget at gøre det muligt for dem at yde den indsats.

Flemming Hansen (KF):

Jeg forstod af de korte bemærkninger, at det er ufint, når jeg taler om tabte arbejdspladser i forbindelse med indførelse af CO₂-afgiften, men at det åbenbart er fint, når Socialdemokratiet taler om solidaritet. Sådan er der jo så meget!

Jeg vil gerne indlede med at takke ministrene for kontante og konstruktive besvarelser af den forespørgsel, vi har i dag, svar, som tydeligt viser, hvor højt regeringen prioriterer en indsats for at få flere i beskæftigelse. Jeg er helt enig med industriministeren i, at det vil være helt umuligt at give et standardsvar på de spørgsmål, forespørgslen rejser, eller anviser nogen patentløsning på de problemer af såvel økonomisk som menneskelig karakter, som større virksomhedslukninger efterlader i lokalsamfundene.

For os i Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at skaffe sig viden om årsagen til de virksomhedslukninger, vi igennem de sidste par år har været vidne til. Selv om det ikke vil være muligt at give et entydigt svar, er der ingen tvivl om, at rigtig mange virksomheder herhjemme netop i de seneste år har fået øjnene op for den rivende udvikling, som foregår internationalt, og som især stiller store krav til konkurrenceevnen for såvel store som mellemstore og små virksomheder.

Vi har oplevet store virksomheder fusionere med den konsekvens, at der drosles ned eller helt lukkes ét sted, mens der et andet sted kan være ekspansion og en styrkelse af de pågældende virksomheders konkurrenceevne. Det samme billede kan anvendes om en række af vore mellemstore virksomheder, så det er efter vor opfattelse en desværre nødvendig og nok naturlig udvikling. Mindre virksomheder har indset, at deres mulighed for at være med i den skærpede konkurrencesituation er, at man foretager disse fusioner og samarbejder. Det kræver desværre lukning af arbejdspladser ét sted for heldigvis at etablere nogle et andet sted.

Hvad er så årsagerne til, at det ofte går ud over bestemte regioner og lokalsamfund? Det er et naturligt spørgsmål at stille. Det er der mange årsager til. Jeg skal prøve at nævne nog-

le enkelte af dem. Det kan være en dårlig geografisk beliggenhed, som ingen kan ændre på. Det kan være en dårlig infrastruktur, bestemt. Det kan være et ensidigt og udifferentieret erhvervsliv, som ingen, før skaden er sket, har forholdt sig til. Det kan være dårlige uddannelsesvilkår. Og det kan endelig også være ringe idræts- og kulturmuligheder, som har den konsekvens, at især unge, som bor i områderne, søger nye græsgange.

Vi er ikke i tvivl om, at netop de samme årsager med modsat fortegn kan bruges som forklaring på, at andre regioner og lokalsamfund udvikler sig og tiltrækker nye virksomheder og ny arbejdskraft.

Det er også en konservativ opfattelse, naturligvis, at alle gode kræfter i dette land må stå sammen for at sikre øget vækst og øget beskæftigelse i samtlige regioner i de kommende år, ikke mindst for at styrke region Danmarks konkurrencemæssige stilling på det store udvidede hjemmemarked i EF, som næsten alle herhjemme nu erkender som en realitet. Hvordan gør vi så det? Efter konservativ opfattelse må vi ikke satse på staten som den, der som en anden ambulance skal rykke ud til lokalsamfundene med hjælp til kriseramte virksomheder. Fri konkurrence og lige konkurrencevilkår er bærende principper i den konservative politik, og det er i øvrigt også EF's politik, hvor målsætningen også er at begrænse og helst fjerne enhver form for statsstøtte.

Vi vil naturligvis til enhver tid støtte, at regeringen ser konstruktivt på regioners og lokalsamfunds henvendelser om maksimal udnyttelse af nye initiativer og nye ideer, sådan som det bl.a. skete på Lolland for nogle år siden.

Jeg synes, at det her er på sin plads at komme med et citat fra statsministerens nytårstale:

»Vor gode økonomi og de nye vilkår i det øvrige Europa betyder, at vi kan gøre 1992 til de store mulighedsår. Det er op til os selv at gribe og bruge chancerne, men det er lige netop nu, de er der. Vi skal ikke vente med nogen som helst idé eller noget som helst projekt, som kan skabe vækst og forbedre beskæftigelsen.«

Jeg tror også, det er på sin plads, at vi bliver lidt mere selvbevidste og styrker troen på os selv, som statsministeren sagde.

Vi taler så ofte om, at det specielt er i nyhedsmedierne, vi hører om disse arbejdsplad-